

Nem vagy angyal, mégis ott ül szép szemedben a lélek,
 Virágoknál sem vagy, s a földön mégis piros róza ég,
 Nem vagy szén, nem vagy hablány, a tengerben mely fered:
 s még is, tenger' tivolta hajját hullámokra kebeled

Colchis arany baránya sem vagy, melyért a gör-hajón
 Hosszu útra kél a görög, s még nem találja utalát, honi.
 - Még is, csak hogy szőle pütkőderintesse eráját -
 Családot, honi, én se bánom, s kennek bármely nagy utat.

Szenem vagy-e? - azt sem tudom, csak azt tudom, ha láthat.
 - Inkyelen ösvelekem a lét terem - s imádat
 Csak azt tudom, lágy öledbe hogy lehajlom a fejem
 s rá nem tudom, meghalja-e, vagy folytatam életem?

